

**T.C.
MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI**

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖZEL
YETENEK SINAVI'NA BAŞVURAN ADAYLARIN
ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE KARŞI TUTUMLARI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

NECAT TOPRAK

MERSİN, 2013

**T.C.
MERSİN ÜNİVERSİTESİ
EĞİTİM BİLİMLERİ ENSTİTÜSÜ
BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR ANABİLİM DALI**

**BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖZEL
YETENEK SINAVI'NA BAŞVURAN ADAYLARIN
ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE KARŞI TUTUMLARI**

YÜKSEK LİSANS TEZİ

NECAT TOPRAK

**DANIŞMAN
YRD. DOÇ. DR. LEYLA SARAÇ**

MERSİN, 2013

KABUL VE ONAY

Eğitim Bilimleri Enstitüsü M¼d¼rl¼ę¼'ne,

Bu alışma j¼rimiz tarafından Beden Eğitimi ve Spor Anabilim Dalında
Y¼KSEK LİSANS TEZİ olarak kabul edilmiştir.

Başkan

Prof. Dr., Murat ÖZEREN

¼ye.....

Yrd.Doç.Dr. Leyla SARAÇ

(Danışman)

¼ye.....

Yrd. Doç. Dr., B¼lent G¼ND¼Z

Onay

Yukarıdaki imzaların, adı geçen ¼đretim ¼yelerine ait olduğunu
onaylıyorum.

TEŞEKKÜR

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na Başvuran Adayların Öğretmenlik Mesleğine Karşı Tutumlarının Karşılaştırılması adlı tezimde akademik çalışmanın ne olduğunu bana öğreten, çalışmalarımın her aşamasında yardımlarıyla bana destek olan, yaptığım hataları anlayışla karşılayıp, doğruyu bulmamı sağlayan, çok değerli hocam ve Danışmanım Yrd.Doç.Dr. Leyla SARAÇ'a sonsuz teşekkür ve şükranlarımı sunarım.

Bu çalışmamın oluşum aşamasındaki görüşleri ve çok değerli geri bildirimleriyle, noktasından virgülüne kadar tezimdeki yanlışları görmemi sağlayan lisans ve lisans üstü eğitimimde de hocam olan Doç.Dr.Zekai PEHLİVAN'a teşekkürlerimi sunarım.

Yine tezimin oluşum aşamasında çok değerli görüşlerini sunan ve bu çalışmanın en önemli parçası olan “Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Tutum Ölçeği'nin” kullanılmasına olanak tanıyan lisans eğitimimde de hocam olan Prof.Dr. Adnan ERKUŞ'a teşekkürlerimi sunarım.

Son olarak ta tezimin düzenlenmesinde büyük özveriyle yardımlarını esirgemeyen lisansüstü eğitiminden arkadaşım Eda ÖZYAKAN'a teşekkürlerimi sunarım

ÖZET

BEDEN EĞİTİMİ VE SPOR YÜKSEKOKULU ÖZEL YETENEK SINAVI'NA BAŞVURAN ADAYLARIN ÖĞRETMENLİK MESLEĞİNE KARŞI TUTUMLARI

Necat TOPRAK

Yüksek Lisans Tezi

Eğitim Bilimleri Enstitüsü

Yrd. Doç. Dr. Leyla SARAÇ (Danışman)

Aralık 2012

52 sayfa

Bu çalışmanın amacı Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran adayların öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının yaş,cinsiyet, ve Yükseköğretime Geçiş Sınavı-YGS puanı, değişkenleri açısından belirlenmesidir. Araştırmaya 2012-2013 eğitim öğretim döneminde öğrenim görececek olan öğrencilerin belirlenmesi amacı ile gerçekleştirilen, Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran adaylar oluşturmuştur. Sınava başvuran 998 adaydan 192'si kadın ($\bar{x}_{yaş} = 19.56 \pm 1.71$), 407'si erkek ($\bar{x}_{yaş} = 20.05 \pm 1.92$) olmak üzere toplam 599 öğrenci ($\bar{x}_{yaş} = 19.89 \pm 1.87$) katılmıştır. Veri toplama aracı olarak Erkuş, Sanlı, Bağlı ve Güven (2000) tarafından öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları

belirlemeye yönelik geliştirilen “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği” kullanılmıştır. 22 maddeden oluşan ölçeğin puanlaması 5’li likert tipi (5= tamamen uygun, 1= hiç uygun değil) olarak hazırlanmıştır. Ölçekten alınacak en düşük puan 1, en yüksek puan 5’tir. Öğretmenlik mesleğine karşı tutum belirlenirken de 3 puan altı olumsuz, 3 puan üstü de olumlu olarak değerlendirilmektedir. Araştırma sonucunda, cinsiyet açısından, yapılan bağımsız t-testi analizinde istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığı görülmüştür. Kadın ($\bar{x}= 4.66$) ve erkek ($\bar{x}= 4.59$). Adayların öğretmenlik mesleğine karşı tutum puanları benzerlik göstermekle birlikte 3 puan üzerinde ve olumludur. Bununla birlikte adayların yaşları ve Yükseköğretime Geçiş Sınavı-YGS puanları ile öğretmenlik mesleğine karşı tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacı yapılan Pearson korelasyon analizi sonuçları, adayların yaşları ve öğretmenlik mesleğine karşı tutum puanları arasında ($r= .06$, $n= 599$, $p> .05$) ve YGS puanı ve öğretmenlik mesleğine karşı tutum puanı arasında ($r= -.003$, $n= 599$, $p> .05$) istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki olmadığını ortaya koymuştur.

Anahtar kelimeler: Tutum, öğretmenlik mesleği, yetenek sınavı

ABSTRACT

ATTITUDES TOWARD TEACHING PROFESSION AMONG CANDIDATES TO STUDY AT THE SCHOOL OF PHYSICAL EDUCATION AND SPORTS

Necat TOPRAK

Masters Thesis

Graduate School of Educational Sciences

Assist. Prof. Dr. Leyla SARAÇ (Advisor)

December 2012

52 pages

The purpose of this study is to find out the attitudes of the students who applied for the skills exam of the School of Physical Education and Sports towards the profession in terms of age, gender and Higher Education Selection and Placement Exam (HESPE) scores. The subjects of the study were the candidates who applied for the skills exam which was administered to determine the students to study at the School of Physical Education and Sports, Mersin University in 2012 - 2013 academic year. Of the 998 applicants for the exam, 599 applicants ($\bar{x}_{age}=19.89\pm 1.87$) took the exam, 192 ($\bar{x}_{age}=19.56\pm 1.71$) female; 407 ($\bar{x}_{yas}=20.05\pm 1.92$) male. As data collection tool to determine the attitudes towards teacher education profession of the students, "Attitudes Towards Teaching Scale" developed by Erkuş, Sanlı, Bağlı ve Güven (2000) was used. The scale consists of 5-Likert type 22 items (5= Totally suitable, 1=

Not suitable). In order to determine the attitude towards teaching profession, the score below 3 is considered as negative; above 3 positive. Independent samples t-test analysis showed that there is no statistically significant difference in terms of gender: Female, \bar{x} = 4.66; Male, \bar{x} = 4.59). The scale scores of the students which show similarity are above 3 points and positive. Besides, in order to find out whether there is a statistically significant relationship among the ages of the students, HESPE scores and attitudes towards teaching profession, Pearson correlation analysis was done. The results of the analysis showed that there is not a statistically significant relationship between the applicants' ages and attitudes towards teaching profession (r = .06, n = 599, p > .05) and HESPE scores and attitudes towards teaching profession(r = -.003, n = 599, p > .05).

Key words: Attitude, teaching profession, skills exam

İÇİNDEKİLER

KABUL VE ONAY	i
TEŞEKKÜR.....	ii
ÖZET.....	iii
ABSTRACT.....	v
İÇİNDEKİLER.....	vi
TABLolar DİZİNİ.....	ix
ŞEKİLLER DİZİNİ.....	x
SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ.....	xi
BÖLÜM I.....	1
GİRİŞ.....	1
1.1. Problem.....	1
1.2. Amaç.....	4
1.3. Denenceler.....	4
1.4. Önem.....	4
1.5. Sayıtlılar.....	5
1.6. Sınırlılıklar.....	5
1.7. Kuramsal Çerçeve.....	6
1.7.1. Öğretmenlik Mesleği.....	6
1.7.1.1. Öğretmenlik Mesleğinin Tarihçesi.....	7
1.7.1.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği.....	10
1.7.1.3. Beden Eğitimi Öğretmenliğinin Tarihçesi.....	12
1.7.1.4. Beden Eğitimi Öğretmen Yeterlikleri.....	14
1.7.2. Tutumun Tanımı.....	17

1.7.2.1. Tutumu Oluşturan Öğeler.....	18
1.7.2.1.1. Duygusal Öğeler.....	19
1.7.2.1.2. Zihinsel (Bilişsel) Öğeler.....	20
1.7.2.1.3. Davranışsal Öğeler.....	20
1.7.3. Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumun İncelendiği Ulusal ve Uluslararası Araştırmalar.....	21
BÖLÜM II.....	25
GEREÇ VE YÖNTEM.....	25
2.1. Araştırmanın Modeli.....	25
2.2. Evren ve Örneklem / Araştırma Grubu.....	26
2.3. Veri Toplama Araç ve/veya Teknikleri.....	29
2.3.1. Kişisel Bilgi Formu.....	29
2.3.2. Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği [ÖİTÖ].....	30
2.4. Veri Toplama İşlemi.....	31
2.5. Verilerin Analizi.....	31
BÖLÜM III.....	32
BULGULAR.....	32
3.1. 1. Denenceye Yönelik Bulgular.....	32
3.2. 2. Denenceye Yönelik Bulgular.....	33
3.3. 3. Denenceye Yönelik Bulgular.....	35
BÖLÜM IV.....	37
TARTIŞMA VE YORUM.....	37
KAYNAKÇA.....	43
EKLER.....	50
EK 1.....	51
ÖZGEÇMİŞ.....	52

TABLÖLAR DİZİNİ

Tablo 1. Katılımcıların cinsiyete göre dağılımı.....	26
Tablo 2. Katılımcıların ÖİTÖ puanlarının cinsiyete göre karşılaştırılması.....	32
Tablo 3. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve yaşları arasındaki ilişki.....	34
Tablo 4. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve YGS puanları arasındaki ilişki.....	36

ŞEKİLLER DİZİNİ

Şekil 1. Katılımcıların cinsiyete göre dağılımı.....	27
Şekil 2. Katılımcıların cinsiyete göre yaş ortalamasına yönelik bilgiler.....	28
Şekil 3. Katılımcıların cinsiyete göre YGS ortalamasına yönelik bilgiler.....	29
Şekil 4. Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği-(ÖİTÖ) örneği.....	33
Şekil 5. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve yaşları arasındaki ilişki.....	35

SİMGELER VE KISALTMALAR DİZİNİ

G.Ü. BESYO	: Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu
HESPE	: Higher Education Selection and Placement Exam
KPSS	: Kamu Personel Seçme Sınavı
MEB	: Milli Eğitim Bakanlığı
ÖİTÖ	: Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği
ÖYEGM	: Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü
ÖSYM	: Ölçme Seçme ve Yerleştirme
SET	: Special Examination Test
YGS	: Yükseköğretime Geçiş Sınavı

BÖLÜM I

GİRİŞ

1.1. Problem

Öğretmenlik geniş anlamda, eğitim kurumları ve ya birimlerinde, çocuklara, gençlere ya da yetişkinlere, planlı bir eğitim dahilinde, istenilen öğrenme yaşantılarını kazanmalarına kılavuzluk ederek, onlara yön vermekle yükümlü insanlık tarihi kadar eski bir meslektir (Ergün, Ergezer, Çevik ve Özdaş, 1999). Öğretmenlik, üstlenilen sorumluluk, toplumsal beklentiler ile kazanılması gereken özellikler dikkate alındığında, toplumu tüm yönleriyle etkileme gücüne sahip ve herkes tarafından yapılabilecek bir meslek olmadığı bilinmektedir (Şimşek, 2005). Ülke ve kültürlere göre statü ve saygınlığı değişmekle birlikte, çalışma alanı insanlarla ilgili olduğundan, bir kazanç elde etme amacından çok, kutsal bir meslek olarak görülmüştür (Şişman, 2000). Eğitim sisteminin en önemli ögesi olan öğretmenlerin yetiştirilmesi ve niteliği, karşımıza ülkemizde son yılların en önemli sorunlardan biri olarak çıkmaktadır (Kavçar, 2002; Çapri ve Çelikkaleli, 2008). Çünkü öğretilmekteki nitelik ile aldığı eğitimin niteliği arasında doğru orantılı ve güçlü bir ilişki olduğu vurgulanmaktadır. Bu nedenle kaliteli öğretmenlerin yetişmesinde, amaçlarına uygun meslekî bir eğitim sürecinin olması gerekli görülmektedir (Uygun, 2006). Ülkemizde bu bilinç

doğrultusunda nitelikli öğretmen yetiştirebilmek amacıyla bir takım çalışmalar yapılmış yasal düzenlemelere ve yeni yapılanmalara gidilmiştir (Çeliköz ve Çetin, 2004). Bu çalışmaların en belirginini, yasal düzenlemelerden biri olan ve 1989 yılında yürürlüğe konulan 3580 sayılı kanundur. Bu kanunun amacı; öğretmenlik mesleğini cazip hale getirmek ve eğitim kalitesini yükselterek öğretmen yetiştiren yüksek öğrenim kurumlarına talebi arttırmak için, üniversite sınavında ilk tercihleri arasında öğretmenlik programına yer veren öğrencilere burs ve yatılılık imkânı tanınarak, başarılı öğrencilerin bu mesleği tercih etmesine çalışılmıştır. Öğretmenlik mesleğinin ne kadar zor ve özveri isteyen bir meslek olduğunu anlamak için bir öğretmende bulunması gereken genel ve kendine özgü özel alan yeterliklere bakmak gerekmektedir. Milli Eğitim Bakanlığı Öğretmen Yetiştirme ve Eğitimi Genel Müdürlüğü [ÖYEGM] öğretmenlik mesleğine yönelik genel yeterlikleri; kişisel ve mesleki değerler, öğrenciyi tanıma, öğrenme ve öğretme süreci, öğrenmeyi ve gelişimi izleme ve değerlendirme, okul-aile ve toplum ilişkileri ile, program ve içerik bilgisi şeklinde özetlenmiştir. Diğer yandan her dersin kendine özgü özel alan yeterliklerini de belirtmiştir. Örneğin, Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği alanına özgü yeterlikler; öğretim sürecini planlama ve düzenleme, fiziksel performans geliştirmeyi sağlama ve koruma, ulusal bayramları anlam ve önemine yaraşır şekilde kutlama, gelişim performansını izleme ve değerlendirme, okul, aile ve toplumla işbirliği yapma, mesleki gelişimi sağlama, olarak verilmiştir (Milli Eğitim Bakanlığı [MEB], 2008). Bu nedenle öğretmen adaylarının seçimi, hizmet öncesi eğitimi, staj dönemindeki izleme değerlendirme faaliyetleri ile birlikte atanma öncesinde yeterli formasyona sahip olup olmadıklarının tespiti büyük önem kazanmaktadır (Kavçar, 2002;

Şimşek, 2005). Bütün bunların yanında öğretmenlerin kendilerinden beklenen rolleri yerine getirmeleri için öğretmenliği sevmeye, saygı duymaya ve benimsemeye gibi özelliklerini kapsayan tutumları da en az mesleki yeterlilikler kadar önemlidir (Baykara-Pehlivan, 2008). Çünkü öğretmen yetiştirmede adayların, mesleğe karşı olan bakış açıları, özellikle de hizmet öncesi eğitimleri sırasında duyuşsal özelliklerin önemli öğelerinden olan olumlu tutumlara sahip olması meslekteki başarılarında önemli bir etkidir (Hacıömeroğlu ve Şahin-Taşkın, 2010; Başbay, Ünver ve Bümen, 2009). Öğretmenlik mesleğine karşı tutum konusunda öğretmen adayları, hizmet-öncesi ve hizmet-içi öğretmenlerin katılımı ile bir çok araştırma yapılmıştır (Akınar, Yıldız ve Ergin, 2006; Baykara-Pehlivan, 2008; Hacıömeroğlu ve Şahin-Taşkın, 2010; Özder, Konedralı ve Zeki, 2010; Terzi ve Tezci 2007; Pehlivan, 2008). Bu araştırmalardan elde edilen sonuçlara göre, incelenen faktörlerin mesleğe yönelik tutumlara etkileri bir kararlılık göstermemekte ve tutumlara yansımalarında bir farklılık gözlenmektedir. Bir kısım araştırmada öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları bazı değişkenlere göre farklılık gösterirken, bazı araştırmalarda bu değişkenlerin tutumlar üzerinde etkisi olmadığı ortaya konulmuştur. Ancak henüz öğretmenlik eğitimi almaya hak kazanmamış bireyler üzerinde yapılmış bir çalışma bulunmamaktadır. Bu nedenle Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran kadın ve erkek adayların öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının incelenmesi araştırma problemini oluşturmaktadır. Bu araştırmada beden eğitimi öğretmeni aday adaylarının mesleğe yönelik tutumlarını saptamak; cinsiyet, yaş ve YGS puanlarının mesleğe yönelik tutumlarına etkisinin olup olmadığını tespit etmek amaçlanmıştır.

1.2. Amaç

Bu çalışmanın amacı, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran adayların, öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının çeşitli değişkenler (cinsiyet, yaş, YGS Puanı) açısından incelenmesidir.

1.3. Denenceler

1. Kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları erkek katılımcılardan daha yüksektir?
2. Katılımcıların cinsiyete göre yaşları arttıkça öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları artar?
3. Katılımcıların cinsiyete göre YGS puanları arttıkça öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları artar?

1.4. Önem

Öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumun belirlenmesine yönelik değişik branşlarda birçok araştırma yapılmıştır. Ancak gerek beden eğitimi öğretmen adaylarına gerekse, beden eğitimi öğretmeni aday adaylarına yönelik bir çalışmaya rastlanmamıştır. Kişisel kanılar ve duygusal yaklaşımlar bilimsellik değeri taşımadığı bilinmektedir. Bu nedenle bu araştırmanın dayanakları bilimsel ortak ölçütler kullanılarak yapıldığından literatüre özgün değer katacağı düşünülmektedir. Buna ek olarak elde edilecek sonuçlardan öğretmen yetiştiren kurumlar yararlanabilirler. Öğretmenlik

mesleğine yönelik henüz öğretmenliğe yönelik bilgisi olmayan bireylerin tutumlarının belirlenmesi önceden düzenlemeler yapılmasına, olumsuz tutumların da ortadan kaldırılmasına yönelik kullanılabilir bilgi sunacaktır.

1.5. Sayılılar

1. Araştırmaya katılan adayların ölçeği samimi, içten ve doğru bir biçimde cevapladıkları varsayılmıştır.
2. Araştırmaya katılan adaylar ölçme aracının uygulanması sürecinde aynı ölçüde güdülenmişlerdir.
3. Ölçeğin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumu ortaya çıkarabilecek nitelikte olduğu varsayılmıştır.

1.6. Sınırlılıklar

1. Bu araştırma ölçekteki sorularla sınırlıdır.
2. Bu araştırma Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran adaylarla sınırlıdır.

1.7. Kuramsal Çerçeve

1.7.1. Öğretmenlik Mesleği

Öğretmen, MEB Tebliğler Dergisinde; “Yükseköğretim kurumlarında genel kültür, özel alan ve pedagojik formasyon eğitimi olarak yetişmiş olan her derece ve türdeki örgün ve yaygın eğitim kurumları ile kurs ve seminerlerde eğitim-öğretim hizmetlerini yürüten kişilerdir” olarak tanımlanmıştır (MEB, 2009). Meslek ise toplumdaki sosyal ekonomik yapının teknolojik gelişmelerin gerektirdiği iş bölümü olarak ortaya çıkan ve bireyin ilgi ve yetenekleri doğrultusunda sosyal ve ekonomik yaşamda sorumlulukların yüklemesini gerektiren bir etkinliktir (Öztürk, 2002). Bu tanımlamalardan yola çıkarak öğretmenlik mesleği en kısa tanımı ile mesleği öğretmek olan kimse olarak belirtilebilir (Uçan, 2012). Biraz daha kapsamlı açıklanacak olursa; gerekli yeterlikleri kazanmak amacı ile yüksek öğrenimin tamamlanması sonucu elde edilen diploma ile geçimin sağlanması için öğretme işinin icra edilmesi denebilir (Uçan, 2012). Öğretmenlik ayrıca sınıf içi ve dışı olmak üzere pek çok insanla iletişim ve etkileşim gerektiren bir meslektir (Çelikten, Şanal ve Yeni, 2005). 1739 sayılı Milli Eğitim Temel Kanununun 43. Maddesi’nde de; “Öğretmenlik mesleği, devletin eğitim, öğretim ve bununla ilgili yönetim görevlerini üzerine alan özel bir ihtisas mesleği” olarak tanımlanmaktadır. Bununla birlikte devletin öğretmenlerden temel beklentisi, öğretmenlerin bu görevlerini Türk Milli Eğitiminin amaçlarına ve temel ilkelerine uygun olarak yerine getirmeleridir.

Öztürk (2002) tarafından öğretmenliğin meslek haline gelme koşulları; öğretmenlik mesleği hakkında mesleki eğitimi

içeren ve genel kültür, özel alan bilgisi ile pedagojik formasyon derslerinden oluşan bir eğitimden geçme, aldığı eğitimi belgeleyen bir diplomaya sahip olma, çalışma alanları denetlenebilir ve mesleki ahlaka uyuma ile hizmet koşullarını yerine getirebilme şeklinde özetlenmiştir.

Bir öğretmenden beklenen, üstlendiği görevlerin koşullarını yerine getiren, ders planı yapıp nasıl öğreteceğini bilen, öğrenci öğretmen ilişkilerini yürütebilen, okulda ve toplumdaki sorumluluklarının bilincinde olan ve bu doğrultuda davranan bir meslek elemanı olduğunun farkında olmasıdır (Büyükkaragöz, Muşta, Yılmaz ve Pilten, 1998). Öğretmenin bunların yanında yapması gereken genel görevleri vardır. Bunlar; öğretme sürecini yönlendirmek olan öğretme görevi; bir eğitim programını planlama, yönetme ve işletme olan idare ve yönetim görevi; konu alanı ile ilgili bilgi ve beceriye sahip olma olan konu alan uzmanlık görevi, ve son olarak da, öğrencilere karşı hoş görülme, şahsi problemlerini çözmeye dayanan danışmanlık görevidir (Büyükkaragöz ve diğerleri, 1998). Öğretmenin bu görevleri yerine getirmesi sırasında kişilik niteliği ön plana çıkmaktadır. Bu nitelikler; hoş görülme ve sabırlı olma, açık fikirli ve esnek olma, sevecen anlayışlı ve espirili olma, cesaretlendirici ve destekleyici olma ile yüksek başarı beklentisidir (Erden, 2009).

1.7.1.1. Öğretmenlik Mesleğinin Tarihçesi

Tarihin en eski mesleklerinden biri olma özelliğini taşıyan ve toplumlardaki bireylerin hayatında kurucu ve koruyucu olma niteliği taşıyan öğretmenlik mesleğinin, ortaya çıkışı öğrenme-öğretme isteği olan merak etme duygusuna dayandığı ileri sürülmüş

ve M.Ö. 3000 yıllarında Sümer'de kurumsallaşmaya başlaşlayan okullarla birlikte meslek olma niteliği kazanmıştır (Özpolat, 2005).

Öğretmenlik oldukça popüler bir meslektir. Türkiye'de toplam 72 öğretmen yetiştiren kurum (Yükseköğretim Kurulu [YÖK], 2012) ve Milli Eğitim (2012) istatistikleri verilerine göre 880 bin 317 öğretmen bulunmaktadır. Öğretmenlik diploması olup atama bekleyen öğretmenlerin sayısı da oldukça fazladır.

Ülkemizde öğretmenlik mesleğinin tarihçesine bakıldığında Cumhuriyet öncesinde ve sonrasında öğretmen yetiştirme konusu her zaman sorun olmuş ve sürekli gündemde kalmıştır. Selçuklular Dönemi ve Osmanlılar Dönemi'nin büyük bir kısmında öğretmenlerin, medreselerde din ağırlıklı eğitimden geçmiş kişiler olduğu görülmüştür (Akyüz, 2001). Akyüz'ün (2001) belirttiğine göre ülkemizde Cumhuriyet öncesinde öğretmenler "Müdderis" adıyla anılır ve öğretmen olabilmek için alt kademe bir medreseden başlayıp, üst düzey bir medreseye kadar okumayı gerektirirdi. Bu aşamadan sonra atanmak için kayıt yaptıran öğretmen adayı "mülazim" diye adlandırılmış ve boşalan kadrolara ataması yapıncaya kadar deneyimli öğretmenlerin yanında çalıştırılmışlardır. Bir öğretmen hizmet yılını doldurmuş ve üst düzeyde bir medreseye atanmış ise, boşalan kadroya bekleme olmaksızın atama yapılır, ancak bekleyenlerin sayısı kadro sayısından fazla olduğunda, adaylar arasında sınav yapılır ve bu sınav sonucuna göre öğretmen ataması yapılırdı. Osmanlılarda öğretmen adaylarının ayrı bir program dahilinde yetiştirilme fikri ilk kez Fatih Sultan Mehmet zamanında ortaya atılmış ve adaylar genel medreseler dışında farklı bir programla eğitim almışlardır (Öztürk, 1996). Fatih Sultan Mehmet'ten sonra hemen hemen hiç kimse tarafından ele alınmayan öğretmen yetiştirme konusu II.

Mahmut zamanında tekrar ele alınmış, bu dönemde iki yıllık süreyle okunan Rüştiye Okulları'na nitelikli öğretmen kazandırmak için, 16 Mart 1848 de “Darülmualimin” adıyla ilk kez bir öğretmen okulu açıldığı bildirilmiştir (Sönmez, 2000; Kılbaş-Köktaş, 2003). 1870 yılında ise kız rüştiyelerinde görev yapacak olan kadın öğretmenler için de “Darullmualimat” yani “Kadın Öğretmen Okulu” kurulmuş ve bu dönemde okur yazar oranı daha çok kız çocuklarının okula gitmesiyle birlikte artmıştır (Duman, 1991). Aynı yıllarda, sosyo-politik reform ile birlikte ortaya çıkan ve gelişmekte olan liseler (Sultani) için, öğretmen yetiştirmek üzere “Öğretmen Eğitimi Enstitüsü” (Darümuallimin-i Aliye) açıldığı belirtilmiştir (Üstüner, 2004).

Osmanlı Döneminde halkın geneline yönelik bir örgün eğitim sisteminin bulunmaması, okur-yazarlık oranının çok düşük olması, nitelikli insan gücünün yok denecek kadar az olması ve öğretmen sayısındaki yetersizlik Cumhuriyet Dönemi'nin ilk yıllarında en önemli sorun olarak görülmüştür (Balci, 2005). Eğitim alanında bu dönemde yapılan ilk iş 8 Nisan 1923 tarihinden itibaren öğretmen okullarının genel bütçeye alınmasıyla birlikte doğrudan Mili Eğitim Bakanlığı'na bağlanması olmuştur (Küçükahmet, 2002). Bunun hemen ardından yaklaşık bir yıl sonra eğitim-öğretim birliğini sağlamak üzere 3 Mart 1924'de “Tevhid-i Tedrisat Kanunu” çıkarılarak medreseler ve sıbyan okulları kapatılmıştır (Akyüz, 2001). Birçok öğretmen okulu, eğitim enstitüleri, yüksek öğretmen okulları bu kanunun çıkmasından sonra açılmıştır (Sönmez, 2000). Bu yasayla birlikte öğretmen olabilmek için, öğretmen okullarını bitirenler bakanlığın uygun göreceği yere stajer olarak atanacak ve bir yıl sonra öğretmenlik ünvanını alacağı belirtilmiştir (Kavçar, 2002). 1926 yılında Konya'da, başlangıçta sadece Türkçe bölümü ve

16 öğrencisi bulunan ortaokul ve dengi okullarına öğretmen ile ilkokullara müfettiş yetiştirmek için “Orta Muallim Mektebi” yani ortaokul öğretmeni yetiştiren okul açılmıştır. Konya’da açılan bu okul 1 yıl sonra Ankara'ya taşınmış pedagoji bölümünün açılmasıyla birlikte öğrenci sayısı 45’e çıkmıştır. 1928 ile 1930 yılları arasında Tarih-Cografya, Fizik-Matematik ve Tabii Bilimler olmak üzere 3 yeni bölüm daha açılmış ve bunlara Toplu Dersler Bölümü denmiştir (Akyüz, 2001). 1949-1950 yılı eğitim-öğretimde Toplu Dersler yerine Fen ve Edebiyat bölümü gelmiştir (Küçükahmet, 2002). 1935-1967 yılları arasında Müzik, İngilizce, Fransızca, gibi yeni bölümlerin de programa dahil olduğu tesbit edilmiştir (Akyüz, 2001). 1975-76 Eğitim öğretim yılında 3 yıllık olan ortaokul öğretmeni yetiştiren okulların sayısının 17’ye çıktığı belirtilerek, 1978 yılında bakanlık onayı ile liseye de öğretmen yetiştirecek şekilde öğrenim süreleri 4 yıla çıkarılıp isimleri Yüksek Öğretmen Okulu olarak değiştirilmiştir (Küçükahmet, 2002).

1.7.1.2. Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği

Beden eğitimi ve spor; bireyin fiziksel, zihinsel ve ruhsal niteliklerini bulunulan yaşın ve genetik yeterliliğin gerektirdiği verim gücüne ulaştırmak amacıyla yapılan etkinlikler bütünüdür (Morpa, 2005). Bu tanımlamadan yola çıkarak okullarda beden eğitimi öğretmenin mesleki görevleri; ders uygulamaları, okul içi ve okul dışı faaliyetlerini kapsayan spor kolu çalışmaları ile izcilik faaliyetleri, beden eğitimi dersi kapsamında kullanılan alanın bakımı ve okul dışı faaliyetlerle ilgili diğer hususlar olmak üzere beş bölümde toplanabilir (Harmandar, 2004). Nitelikli bir beden eğitimi öğretmeni dersleri mevsim şartlarına, saha ve malzeme imkanlarına

göre düzenleyerek, ders dışı faaliyetlerde öğrencilerin aktif olarak katılacağı spor organizasyonları düzenler. Mesleki nitelikleriyle çevresine örnek olur, beden eğitimi ders faaliyetlerinin çizdiği hedeflere ulaşır, okul idarecileriyle işbirliği yaparak oyun ve spor tesisleri kurarak gerekli ders malzemelerini temin eder ve bu tesislerin temizlik ve düzenine özen gösterir (Harmandar, 2004).

Türkiye’de beden eğitimi öğretmeni yetiştiren kurumlara girebilmek için öncelikle bireyin Ölçme Seçme ve Yerleştirme Merkezi [ÖSYM] tarafından düzenlenen Yükseköğretime Geçiş Sınavı’ndan [YGS] yeterli puanı elde etmesi, devamında da öğretmen yetiştiren yükseköğretim kurumlarına göre farklılık gösteren yetenek testini geçmesi gerekmektedir. Yetenek testinde yer alan testlere örnek olarak, sürat, beceri-koordinasyon, dayanıklılık, bacak kuvveti, esneklik verilebilir. Beklenen bu becerileri rakiplerinden daha başarılı bir şekilde sergileyebilmek amacı ile adaylar zaman zaman 1 yıl süren spor kurslarına gitmektedir.

Öğretmen yetiştiren kurumlara yukarıda bahsedilen testleri başarı ile geçerek yerleşen adaylar YÖK tarafından belirlenen program çerçevesinde 4 yıl süren dersleri alır ve başarılı oldukları takdirde öğretmenlik diplomasını elde ederler. Ancak bu diplomanın elde edilmesi de öğretmenliğe atanmak için yeterli bir kriter değildir. Mezun olan öğretmenler tekrar bir seçime tabi tutulur ve ÖSYM tarafından düzenlenen Kamu Personel Seçme Sınavı’na [KPSS] girerek Genel Yetenek, Genel Kültür ve Eğitim Bilimleri testlerinden başarılı olmaya çalışırlar. KPSS’de elde edilecek puan açısından geçme kriteri belirlenmemiş olmasına rağmen, alınan puanı yükseldikçe öğretmenlerin atanma olasılığı da artar.

1.7.1.3. Beden Eğitimi Öğretmenliğinin Tarihçesi

Ülkemizde beden eğitimi ve spor öğretmenlerinin yetiştirilmesi çabalarının 16 Mart 1848 yılından sonra öğretmen okullarının açılmasıyla birlikte başlamıştır. Bu dönemde beden eğitimi ve spor, okulların müfredatında yer bulmuş ve ders olarak okutulmuştur. Beden eğitimi ve spor derslerini verecek öğretmen ihtiyacı, yurt dışından getirtilen beden eğitimi öğretmenleri ve bu öğretmenlerin yetiştirdiği öğrenciler arasından seçilen öğretmenler ile bu alanda yetiştirilmek üzere yurtdışına gönderilen öğretmenler tarafından giderildiği bildirilmiştir (Soyer, 2004). Ancak beden eğitimi ve spor konusundaki ilk ciddi girişimler 1909 yılında hareketlenmeye başlamıştır. İsveç'te tahsilini tamamlayan Selim Sırrı Tarcan yurda döndükten sonra okullarınıza Beden eğitimi derslerinin bilimsel ve metodik anlamda girmesine öncülük etmiş ve bu dönemde beden eğitimi öğretmenlerini yetiştirmek üzere kendi gayretiyle İstanbul'da kurslar açmıştır. 1923'te toplanan "Heyet-i İlmiye"de beden eğitimi öğretmeni yetiştirme konusuna büyük önem verilmiş ve öğretmen yetiştirmek üzere bir okulun açılması kararlaştırılmasına rağmen bu gerçekleşmemiştir (Şakar, 1990). Beden eğitimi ve spor öğretmenliğinin bir meslek haline gelmesi ancak Cumhuriyet döneminde mümkün olabilmiştir. 1926 yılında Selim Sırrı Tarcan'ın girişimleriyle İstanbul Çapa Kız Öğretmen Okulu'nun yanında bir spor salonu açılmış ve açılan spor salonunda yurtdışından gelen beden eğitimi öğretmenleriyle birlikte kurslar verildiği bildirilmiştir. İlkokul Öğretmenleri ve lise mezunları arasından seçilen yetenekli öğrenciler bu eğitime davet edilmişlerdir. Eğitim öncesinde adaylar önce yetenek sınavına alınmış ve kazananlara teorik ve pratik eğitim verildiği bildirilmiştir. Eğitim

sonunda yapılan sınavlarda başarı gösterenlerin Beden Eğitimi Öğretmeni sıfatıyla mezun olup, orta dereceli okullarda görev almış bazıları da eğitimini tamamlamak üzere yurt dışına gönderilmiştir. 1930 yılına kadar bu kurslar dört dönem devam etmiş ve 148 erkek ile 63 kadın mezun edilerek orta dereceli okullarda beden eğitimi öğretmeni olarak görev aldıkları bildirilmiştir (Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu [G.Ü. BESYO], 2012). Yurt dışında eğitimini tamamlayıp yurda dönen kişilerle birlikte Selim Sırrı Tarcan büyük gayretlerle Gazi Orta Muallim Mektebi ve Terbiye Enstitüsü bünyesinde 1932 yılında öğretim süresi 3 yıl olan Beden Terbiyesi Bölümü'nün açılmasını sağlamıştır. Bölüme Öğretmen Okulu mezunu erkek öğrenciler yetenek sınavı ile alınmış ve ilk mezunlarını 1935 yılında 23 kişi olarak vermiştir (Bilir, 2008). 1937 yılında artan beden eğitimi öğretmeni ihtiyacını gidermek için eğitim-öğretim iki yıla indirilerek kadın öğrenciler de enstitüye alınmaya başlanmıştır. 1945 yılında Edirne Kız Öğretmen Okulu bünyesindeki Beden Eğitimi Bölümü ile 1947 yılında Çapa Eğitim Enstitüsü Beden Eğitimi Bölümü'nün açıldığı belirtilmiştir. Beden eğitimi öğretmenliğinin çabuk ve ucuz yoldan sağlama düşüncesi 1960 yılından sonra politik amaçlarla birlikte hayata geçmiş ve meslektaşının güçlenmesine büyük bir darbe vurulmuştur. 1973-1974 Öğretim yılında beden eğitimi öğretiminde gece eğitimi yapılmaya başlanmış ancak 2 yıl sonra 1976 yılında sona erdirilmiştir (Şakar, 1990). 1982 yılında 2547 sayılı YÖK Kanunu ile Beden Eğitimi ve Spor öğretmeni yetiştiren kurumlar Üniversitelerin bünyesine alınmıştır (Yükseköğretim Kurulu [YÖK], 2012)

1.7.1.4. Beden Eğitimi Öğretmen Yeterlikleri

MEB ÖYEGM tarafından belirlenen beden eğitimi öğretmenlik mesleğine yönelik yeterlikler oldukça kapsamlıdır (MEB, 2008). Beden eğitimi öğretmenliğine adım atacak bireylerin temel olarak özel alan yeterlikleri ve alt yeterlikleri şu şekildedir (MEB ÖYEGM, 2008):

1. Öğretim sürecini planlama: Bu alan beden eğitimi dersi öğretim sürecinin planlama, amaca uygun olarak ortamlar düzenleme, materyal hazırlama ve kaynaklardan yararlanma uygulamalarını kapsar. Alt yeterlikler:
 - Öğretime uygun plan yapabilme,
 - Öğretime uygun öğrenme ortamlarını düzenleme,
 - Öğretim sürecine uygun araç-gereç ve kaynakları kullanabilme,
 - Okul takım çalışmalarını planlayabilme,
 - Öğretim amaçlarının gerçekleşmesi sürecinde teknolojik kaynakları kullanabilme.
2. Fiziksel performans geliştirmeyi sağlama ve koruma: Bu alan; öğrencilerin temel ve özelleşmiş hareket becerilerini, kişisel uygunluk düzeylerinin farkında olmalarını, sağlıklı yaşama becerilerine ulaşmalarını sağlamaya yönelik etkinlikler düzenleme ve bunları yaşam boyu sürdürebilme becerilerini kapsar. Alt yeterlikler:
 - Öğrencilerin temel ve özelleşmiş hareket bilgi ve becerilerini geliştirebilme,
 - Öğrencilerde düzenli fiziksel etkinlik ve sağlıklı yaşam bilinci oluşturabilme,

- Öğrencileri sağlıklı beslenme konusunda bilinçlendirme,
 - Spor sakatlıklarında ilk yardım kurallarını uygulayabilme,
 - Öğrencilerin liderlik ve sorumluluk alma becerilerini geliştirebilme,
 - Doğayı tanıma ve çevreyi koruma bilinci oluşturabilme,
 - Kişisel güvenlik ve kazalardan korunma bilgi ve becerisini kazandırabilme,
 - Beden eğitimi dersi öğretiminde eğitsel oyunları etkili kullanabilme.
3. Ulusal bayramları anlam ve önemine yaraşır şekilde kutlama: Bu alan; Atatürk'ün beden eğitimine ve spora verdiği değerlerle ilgili düşünce ve görüşlerini yansıtmaya, ulusal bayramları coşkulu ve etkili biçimde kutlama uygulamalarını kapsar. Alt yeterlikler:
- Atatürk'ün beden eğitimi ve sporla ilgili duygu ve düşüncelerini uygulamalarına yansıtabilme,
 - Ulusal bayramlarda ve özel günlerde sportif etkinlikler yapabilme.
4. Gelişim performansını izleme ve değerlendirme: Bu alan; beden eğitimi dersi öğretim sürecinde öğrencilerin fiziksel, zihinsel ve ruhsal gelişimlerini izleme ve değerlendirme uygulamalarını kapsar. Alt yeterlikler:
- Yapacağı ölçme ve değerlendirme uygulamalarının amaçlarını belirleme,

- Ölçme ve değerlendirme araç ve yöntemlerini kullanabilme,
 - Öğrencilerin bedensel gelişimlerini belirlemeye yönelik yapılan ölçme sonuçlarını yorumlama ve geri bildirim sağlayabilme.
5. Okul, aile ve toplumla iş birliği yapma: Bu alan; beden eğitimi dersi öğretiminde 29 Ekim Cumhuriyet Bayramı, 23 Nisan Ulusal Egemenlik ve Çocuk Bayramı, 19 Mayıs Atatürk'ü Anma Gençlik ve Spor Bayramı tören ve organizasyonları başta olmak üzere tüm tören programlarının etkin olarak hazırlanması ve sunulması, ailelerle iş birliği, okulun kültür ve öğrenme merkezi olmasına yönelik uygulamaları kapsar. Alt yeterlikler:
- Öğrencilerin, fiziksel, zihinsel ve ruhsal yönden geliştirilmesinde ailelerle ve toplumla işbirliği yapma,
 - Öğrencilerin ve çevrenin ulusal bayram ve törenlerin anlam ve öneminin farkına varmalarını ve törenlere aktif katılmalarını sağlama,
 - Bayram ve törenlerin yönetim ve organizasyonunu yapabileme, okulun kültür ve öğrenme merkezi haline getirilmesinde toplumla iş birliği yapabileme.
6. Mesleki gelişimi sağlama: Bu alan; beden eğitimi dersi öğretim sürecinin desteklemede öğretmenin mesleki gelişime yönelik uygulamalarını kapsar. Alt yeterlikler:
- Mesleki yeterlilikleri belirleyebilme,
 - Liderlik yapabileme.

Saçlı, Bulca, Demirhan ve Kangalgil (2009) de öğretmenlerin fikirlerine başvurma yolu ile yaptıkları araştırmada beden eğitimi öğretmenlerinde bulunması gereken en önemli üç kişisel niteliğin sırası ile “eleştiriye açık olma, öğrenciyi her konuda anlama, geniş bakış açısına sahip olma” olduğunu ortaya koymuşlardır. Ayrıca Saçlı ve diğerleri (2009) öğretmenler tarafından önemli görülmeyen üç niteliğin de “öğrenci görüşlerine açık olma, yardımsever olma, kendini kontrol edebilme, öğrencinin ders dışı etkinliklere katılmasına istek uyandırma, espri anlayışına sahip olma” olduğunu bulmuştur.

1.7.2. Tutumun Tanımı

Tutum, doğrudan doğruya gözlenebilir bir özellik olmamasına karşın, kişinin gözlenebilen davranışlarından dolayı olarak çıkarılan varsayımlardır (Arkonaç, 1998). Bu nedendir ki davranış bilimciler, psikologlar, sosyologlar ve hatta siyasetçiler tutum hakkındaki tanımlamalarında kendi alanlarıyla ilgili öğeleri ön plana çıkarma eğilimlerinde olmuşlardır (İnceoğlu, 2010). Cüceloğlu'nun (2002) tanımına göre tutum; bir kişi, bir obje veya herhangi bir durum hakkında organize olmuş uzun süreli inanç ve duygulardır. Tutum, bireyde var olan değerler dizgesine bağlı olarak, bir simgeyi, bir nesneyi, kişiyi ya da dünyayı iyi ya da kötü, yararlı ya da zararlı yönleriyle algıladığı bir ön düşünce biçimi olarak da tanımlanmıştır (İsen ve Batmaz, 2006). İpek ve Bayraktar (2004) ise tutumu; herhangi bir kişinin, bir nesneye ve ya bir duruma karşı olumlu ya da olumsuz tavrı olarak tanımlamaktadır (Akt. Çapri ve Çelikkaleli, 2008). Atkinson ve Atkinson'da (1999) bu tanıma benzer bir ifadeyle tutumu, kişinin nesnelere, durumlara soyut-somut

düşüncelere, olumlu ya da olumsuz değerlendirmeler ya da tepkiler olarak tanımlamıştır. Tutumla ilgili bir başka tanımlama ise Alport tarafından yapılmıştır. Ona göre tutum; zihinsel ve sinirsel açıdan devamlı bir hazır bulunuşluk olarak tanımlanmıştır (Akt. Ülgen, 1997).

Bu tanımlamalarda tutumun konusu, cansız bir varlık, bir durum, bir olay ya da bir kişi veya bir grup olmasının yanında, soyut bir kavram, bir olgu, mutluluk, mutsuzluk, güzel, çirkin,vb. olabilmektedir. Örneğin, bir kişi sizde olumlu duygular uyandırırken, başka bir kişi olumsuz bir takım duygular yaratabilir. Bu durumda olumlu duygular beslediğiniz kişiye karşı olumlu bir tutum içindeyken, olumsuz duygular beslediğiniz kişiye karşı tutumunuz olumsuzdur (İnceoğlu, 2010).

1.7.2.1. Tutum Oluşturan Öğeler

Tutum, genellikle birbiri ile uyum halinde bulunan duygusal, zihinsel ve davranışsal öğelerden oluşur (Arkonacı, 1998). Birey bir konu ya da objeye ilgili algılarını inançlarına duygularına, ve değer yargılarına dayanarak değerlendirir (Ülgen, 1997). İnceoğlu'na (2010) göre, bireyin bir konu hakkında bildiklerini zihinsel öğe, nasıl bir duyguyla yaklaşacağını duygusal öğe, ve ona karşı nasıl bir tavır ortaya koyacağını davranışsal öğe belirler. Kişinin bir obje, bir konu ya da bir birey hakkındaki tutumunu bu üç öğenin ortaya koyduğu duruş yansıtır. Tutumun oluşması için zihinsel, duygusal ve davranışsal öğelerin arasında örgütsel ve uyumlu bir ilişki olmak zorundadır.

1.7.2.1.1. Duygusal Öge

Tutumun duygusal ögesi, kişinin tutum nesnesine ilişkin duygu ve değerlendirmelerinin toplamından oluşmaktadır. Başka bir ifadeyle duygusal öge, kişinin çevresinde tutuma konu olan canlı-cansız, olay ve olgulara karşı olumlu-olumsuz, arzulanan ya da arzulananmayan yargıları ifade ederken, diğer yandan tutuma devamlılık verir ve tutumu şekillendirir (Güney, 2008). Duygusal öge, zihinsel öge ile davranışsal ögeden bağımsız olarak hareket etmez. Kişinin tecrübeleri, bilgi birikimi, yani zihinsel ögesi, duygusal ögenin gelişmesinde önemli bir rol üstlenmektedir. Bireyin herhangi bir tutum konusunda pozitif ya da negatif duygular içinde olması önceki deneyimleriyle ilişkili bir durumdur. Kişide bir uyarana karşı olumlu ya da olumsuz duygular oluşmuşsa, bilinmelidir ki daha önceden bireyin bu uyarılarla bir ilişkisi olmuştur. Bu durumda birey deneyimleri sonucunda bunları ya kabullenmiş ya da reddetmiştir (İnceoğlu, 2010).

Duygusal öge ile davranışsal öge arasında da yine yakın bir ilişki olduğu varsayılmaktadır. Fakat burada davranışsal öge genellikle duygusal ögenin sonucu biçiminde yansıtılarak bir bakıma bu ögenin somutluk kazanmasını sağlar. Çünkü duygusal bir durum davranış olarak yansımadağı sürece anlamak olanaklı değildir. Bireyin bir tutum konusuna ilişkin ne tür bir duygusal durum içinde olduğunu anlamak için o duygusal tepkinin davranış olarak sergilenmesi gerekir. Bu da bize gösteriyor ki duygusal öge ile davranışsal öge arasında bir bakıma neden-sonuç ilişkisi de vardır (İnceoğlu, 2010).

1.7.2.1.2. Zihinsel (Bilişsel) Öge

Tutumu oluşturan faktörlerden biri olan zihinsel öge bireyin düşünsel işleyiş süreciyle bağlantılı olup, çevresiyle olan ilişkilerinde etkin rol oynamaktadır. Birey çevresindeki sınırsız sayıdaki uyarıcıyı her zaman ayırt edemeyebilir. Bu durumda birey uyarıcıları önce kendi içinde gruplandırır daha sonra da bu grupları birbiriyle ilişkilendirir (İnceoğlu, 2010). Bu ilişkilendirme sonucunda önemli bir faktör ve değerlendirici olan bireyin inançlar sistemi oluşur. İnançlar insanların tutum nesnesinin bir objeye, bir kişiye ya da bir olaya karşı, olumlu-olumsuz, güzel-çirkin, yeterli-yetersiz şeklinde değerlendirmelerini sağlarlar. Zihinsel öge tutumun yönünü belirleyen aynı zamanda tutumun sonucunda ortaya çıkan davranış eğilimini belirleyen en önemli unsurdur. Örneğin reklamlarda görüp satın aldığımız bir ayakkabıyı kullandıktan sonra anlatıldığı gibi olmadığını gördüğümüzde, sahip olduğumuz bilgi değişir ve o reklamın güdeleyiciliği ortadan kalkar (Güney, 2008).

1.7.2.1.3. Davranışsal Öge

Davranışsal öge bir kişinin belli bir uyarıcı grubundaki tutum konusuna yönelik davranış eğilimini yansıtır. Bu bir sözden veya herhangi bir fiziksel hareketten gözlenebilmektedir. Davranışsal öge, duygusal davranış ve normatif davranış olmak üzere ikiye ayrılmaktadır (İnceoğlu, 2010). Bireylerin tutum nesnesine karşı olan davranış eğilimleri gözlenebildiğinden ve bunlar kişilerin alışkanlıklarını, kurallarını ve tutum nesnesi ile doğrudan ilişkili olmayan tutumlarını da etkisi altına aldığından dolayı bu iki ögeyi birbirinden ayırmak gerekir (Güney, 2008).

Duygusal davranış, tutum konusunun hoşlanma ya da hoşlanmamasıyla ilgili bir durumla karşılaştırılmasıyla ilişkilidir. Ayrıca duygusal davranış iki temel üzerinde incelenmektedir. Bunlar negatif ya da pozitif duygudur. Yani ilişki kurma ya da kurmama eylemi söz konusudur. Bu eylem biçimi de, tutum konusuna yaklaşma, karşı koyma ve kaçınma olarak üç tip davranış şeklinde ortaya çıkar. Normatif davranışın temelinde öngörüler ve yargılar yer almaktadır. Daha açık bir ifadeyle doğru davranışın ne olduğu konusundaki inançlara dayanan davranıştır. Örneğin bireyin bağlı olduğu grup, eğer bir davranışın doğru olduğunu belirtiyorsa, grup bireyleri o davranışı onaylamasa bile grup dinamiği içinde bu davranışı ortaya koymak zorundadır (İnceoğlu, 2010). Davranışsal öğrenin bu özellikleri dikkate alındığında kısaca tutumun sözlü ve eylemsel faaliyetlerinin ifadesi olduğu anlaşılmalıdır (Güney, 2008).

1.7.3. Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumun İncelendiği Ulusal ve Uluslararası Araştırmalar

Öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumun incelendiği pek çok ulusal ve uluslararası araştırma yapılmıştır. Örneğin Pehlivan (2006) tarafından altı değişik üniversitede okuyan Beden Eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelediği araştırmada, kadın ve erkek öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumları arasında bir fark ortaya çıkmıştır. Araştırma bulguları kadın öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanlarının erkek öğretmen adaylarından daha olumlu olduğu bulunmuştur. Benzer bir çalışma Akpınar, Yıldız ve Ergin (2006) tarafından, Fen Bilgisi Öğretmenliği Bölümü'nde okuyan öğretmen adaylarının katılımı ile yapılmış ve kadın adayların öğretmenlik

mesleğine yönelik tutum puanları erkek adaylardan daha yüksek bulunmuştur. Terzi ve Tezci (2007) de öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelemiş ve kadın adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanlarının erkek adaylardan daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur.

Baykara-Pehlivan (2008) sınıf öğretmeni adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını belirlemeye yönelik yaptığı araştırmada, adayların öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu bir tutuma sahip olduklarını belirtmiş ve cinsiyet değişkenine göre adaylar arasında anlamlı bir fark ortaya koymuştur. Bu sonuca göre kadın adayların tutum puanları erkek adaylardan daha yüksek olduğunu saptamıştır. Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun cinsiyete göre değişip değişmediğini inceleyen bir başka araştırmada Çapri ve Çelikkaleli (2008) kadın adayların öğretmenliğe ilişkin tutum puanlarının erkek adaylardan daha yüksek olduğunu bulmuştur. Türkçe öğretmenliği bölümü öğrencileri ile yapılan çalışmada da kadın öğretmen adaylarının erkek adaya göre, öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanları daha yüksek çıkmıştır (Akkaya, 2009). Bulut'ta (2009) iki farklı üniversitede öğrenim gören kadın ve erkek öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının farklı olduğunu, kadın adayların tutum puanlarının erkek adaylardan daha yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Benzer bir sonuç Başçiftçi, Yanpar ve Ergül (2011) tarafından ortaya konmuş ve kadın öğretmen adayları erkek öğretmen adaylarına göre öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu tutuma sahip olarak bulunmuştur.

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun incelendiği uluslararası araştırmalar da benzer bulgularla sonuçlanmıştır. Örneğin; Nachimuthu ve Vijayakumari (2012) kadın ve erkek

öğretmen adayları ile yaptıkları araştırmada öğretmenlik mesleğine yönelik kadın adayların erkek adaylardan farklı tutum puanı elde ettiklerini ve kadın adayların öğretmenlik mesleğine yönelik daha olumlu tutuma sahip olduklarını ortaya koymuşlardır.

Genç öğretmenlerin öğretmenlik mesleğinden uzaklaşmaları yönünde elde edilen verilerden yola çıkarak Slaybaugh, Evans ve Byrd (2004) çeşitli öğretmenlik alanlarından 2. sınıf öğrencileri ile yaptıkları çalışmada bu düzeyde öğretmen adaylarının oldukça olumlu tutuma sahip olduklarını ortaya koymuşlardır. Bir başka araştırmada Şahin (2010) Kıbrıs örneğinde Eğitim Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını ve ilişkili değişkenleri incelediği araştırmada genel olarak kadın ve erkek öğretmen adaylarının mesleğe yönelik tutumlarının yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Ek olarak Şahin (2010) öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının cinsiyete, öğrenim gördükleri bölüme, sınıfa, anne ve baba eğitim durumuna ve son olarak da başarı düzeyine göre değişmediğini ortaya koymuştur. Yine Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti örnekleminde Türkçe Eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını araştıran Yeşil (2010), kadın öğretmen adaylarının erkek adaylara oranla öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğunu ortaya koymuştur.

Sharma ve Dhaiya (2012) bilim ve sanat alanındaki öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını araştırdıkları çalışmada hem bilim hem de sanat alanındaki adayların öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutuma sahip olduklarını bulmuşlardır. Ancak sanat alanındaki öğretmen adayları bilim alanındaki adaylara oranla daha olumlu tutuma sahip olarak ortaya

çıkmiştir. Yine Sharma ve Dhaiya (2012) kadın öğretmen adaylarının da erkek adaylara oranla daha olumlu tutuma sahip olduklarını belirtmiştir.

Farklı öğretim kademelerindeki öğretmenlerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını araştırdığı çalışmasında Trivedi (2012) ilk ve ortaokul öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının değişiklik gösterdiğini ve ilkokul öğretmenlerinin tutumlarının daha olumlu olduğunu belirtmiştir. Bununla birlikte lise ve kolej öğretmenlerinin tutum puanlarının ilk ve ortaokul öğretmenlerinin tutum puanlarından farklı olmadığı da bulunmuştur. Benzer şekilde Rao (2012) da ortaokul öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını araştırmıştır. Araştırma bulguları ise öğretmenliğe ilişkin tutum puanlarının cinsiyete göre farklılık gösterdiğini ve kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere oranla tutum puanlarının daha yüksek olduğunu ortaya çıkarmıştır.

Öğretmen eğitimcilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının araştırıldığı çalışmada Chaudhari (2012) eğitimcilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının yüksek olduğunu ve cinsiyete göre farklılık göstermediğini ortaya koymuştur. Khan, Qureshi, Islam, Khan ve Abbas (2012) kadın beden eğitimi eğitimi ve deneyimi olmayıp beden eğitimi dersine gören öğretim elemanları ile yaptıkları çalışmada öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun olumsuz olduğunu ortaya koymuşlardır.

BÖLÜM II

GEREÇ VE YÖNTEM

Bu bölümde araştırmanın modeli, evren ve örnekleme, kullanılan veri toplama araçları ve toplanan verilerin analizine ilişkin bilgiler yer almaktadır.

2.1. Araştırmanın Modeli

Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran beden eğitimi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının cinsiyet, yaş ve YGS puanı açısından ortaya konmasını amaçlayan bu araştırma değişkenler arasında karşılaştırma ve korelasyon türü incelemeleri içeren ilişkiyel tarama modelinde yapılandırılmıştır.

Bu çalışmada geçmişteki ya da şu andaki durumu var olduğu biçimde betimlemeyi amaçlayan araştırma yaklaşımı olan tarama modeli çeşitlerinden iki ya da daha fazla değişken arasında değişim varlığı ya da derecesini ortaya koymayı amaçlayan ilişkiyel model kullanılmıştır (Kurt, 2011).

Bununla birlikte ilişkiyel tarama modellerinden, değişkenlerin birlikte değişip değişmediğini ve var ise değişimin ne şekilde olduğunu saptamaya çalışan “korelasyon” ve en az iki

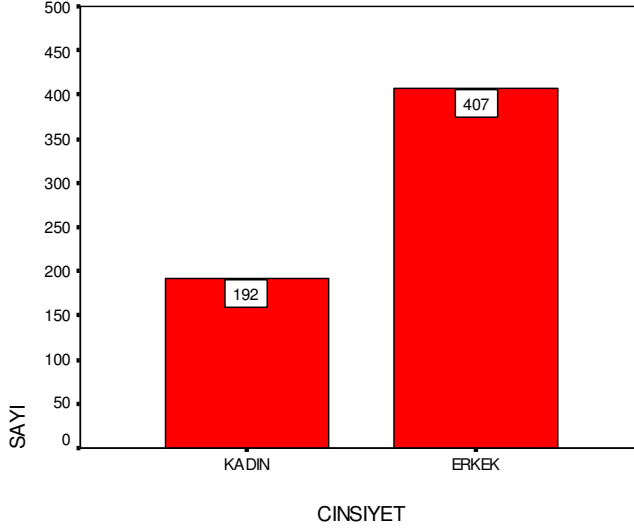
değişken arasında fark olup olmadığına bakılan “karşılaştırma” türü tarama kullanılmıştır (Karasar, 2009).

2.2. Evren ve Örneklem / Araştırma Grubu

Araştırmaya %67.9'u erkek, %32.1'i kadın olmak üzere Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran toplam 599 öğretmen adayı katılmıştır (Tablo 1). Katılımcıların cinsiyetlerine göre dağılımı Şekil 1'de de verilmiştir.

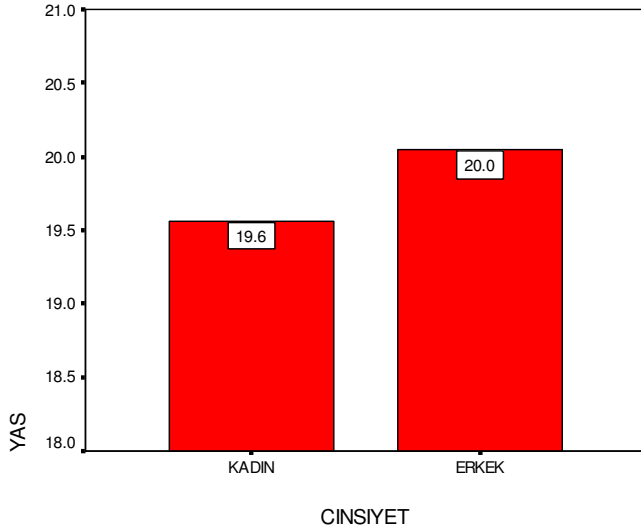
Tablo 1. Katılımcıların cinsiyete göre dağılımı

	Sayı	Yüzde
Kadın	192	32.1
Erkek	407	67.9
Toplam	599	100

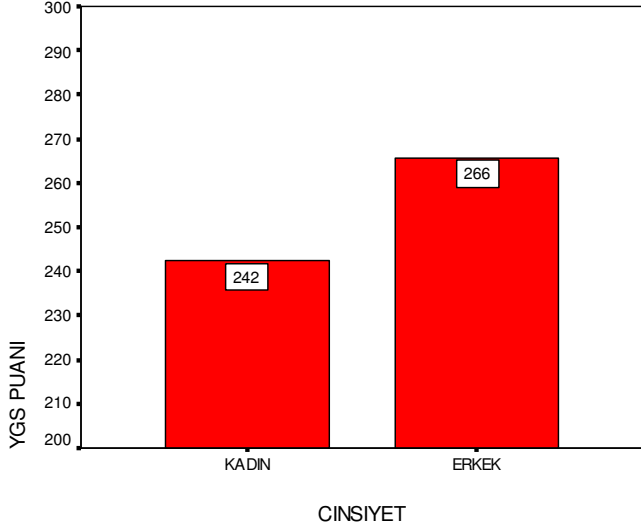
Şekil 1. Katılımcıların cinsiyete göre dağılımı

Araştırmaya katılan kadın katılımcıların yaş ortalaması 19.56, erkek katılımcıların yaş ortalaması 20.05 olarak bulunmuştur. Katılımcıların yaş ortalamaları Şekil 2'de verilmiştir.

Şekil 2. Katılımcıların cinsiyete göre yaş ortalamasına yönelik bilgiler

Araştırmaya katılan kadın katılımcıların YGS puan ortalaması 242.23, erkek katılımcıların ise 265.61 olarak bulunmuştur (Şekil 3).

Şekil 3. Katılımcıların cinsiyete göre YGS ortalamasına yönelik bilgiler

2.3. Veri Toplama Araç ve/veya Teknikleri

Araştırmada veri toplamak amacı ile “Kişisel Bilgi Formu” ve “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği-(ÖİTÖ)” kullanılmıştır.

2.3.1. Kişisel Bilgi Formu

Veri toplama aracı olarak hazırlanan “Kişisel Bilgi Formu” araştırmacı tarafından hazırlanmıştır. Kişisel Bilgi Formu’nda yaş, cinsiyet, YGS sınav sonucu’na yönelik sorular yer almıştır.

2.3.2. Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği [ÖİTÖ]

Bu araştırmada Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran adayların öğretmenliğe ilişkin tutumlarını belirlemek amacı ile Erkuş, Sanlı, Bağlı ve Güven (2000) tarafından geliştirilen “Öğretmenliğe İlişkin Tutum Ölçeği [ÖİTÖ] kullanılmıştır. Ölçek 5'li Likert tipinde (1= Hiç uygun değil, 2= Uygun değil, 3= Kararsızım, 4= Uygun, 5= Tamamen uygun) geliştirilmiştir. Tek boyutlu olan ölçekte toplam 22 madde bulunmaktadır ve ölçeğin 2, 3, 4, 6, 7, 8, 9, 10, 12, 13, 17, 19 ve 22. maddeleri ters puanlanmaktadır. Erkuş ve ark.'ları (2000) ölçeğin güvenilirliğini belirlemek amacı ile yaptıkları analiz sonucunda Cronbach Alpha iç tutarlık katsayısını .99 olarak bulmuşlardır ve ÖİTÖ'nün tutarlı ve güvenilir bir ölçek olduğunu belirtmişlerdir. Bu çalışmada ise Cronbach alfa katsayısı .86 olarak bulunmuştur. Ölçeğin geçerliliği ile ilgili olarak da Erkuş ve ark.'ları ölçek maddelerinin yazım sürecinde izlenen yola, elde edilen madde-toplam test korelasyon ve içtutarlılık katsayılarına bağlı olarak kapsam geçerliliğinin sağlandığını belirtmişlerdir. Buna ek olarak 3 ayrı örneklem grubuna (lise öğrencileri, öğretmenlik sertifikası program öğrencileri ve Eğitim Fakültesi öğretmenlik programı öğrencileri) uygulanan ölçekten elde edilen verilerin Tek Yönlü Varyans Analizi sonuçları da ölçeğin ayırt edici özelliğinin olduğunu ortaya koymuştur (Erkuş, Sanlı, Bağlı ve Güven, 2000). Ölçekten alınacak en düşük puan 1, en yüksek puan 5'tir. Öğretmenlik mesleğine karşı tutum belirlenirken de 3 puan altı olumsuz, 3 puan üstü de olumlu olarak değerlendirilmektedir (Erkuş, Sanlı, Bağlı ve Güven, 2000).

2.4. Veri Toplama İşlemi

Veri toplama işlemi kapsamında Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Müdürlüğü'nden, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran adaylardan veri toplanmasına yönelik gerekli resmi izin alınmıştır. Özel Yetenek Sınavı'na kayıt için gelen adaylar, gruplar halinde sessiz bir sınıfta toplanarak araştırma hakkında bilgi verilmiş, araştırmaya katılmaya gönüllü olan adaylara ÖİTÖ verilmiştir.

2.5. Verilerin Analizi

Araştırmada elde edilen verilerin analizinde SPSS 11.5 istatistik paket programı kullanılmıştır. Elde edilen sonuçların yorumlanmasında tanımlayıcı istatistik, kadın ve erkek adayların tutum puanları arasında fark olup olmadığını ortaya koymak amacı ile bağımsız t-testi; ve kadın ve erkek adayların yaşları ve YGS puanları ile öğretmenliğe yönelik tutum puanları arasında bir ilişki bulunup bulunmadığını ortaya koymak amacı ile Pearson Korelasyon Katsayısı kullanılmıştır.

BÖLÜM III

BULGULAR

3.1. 1. Denenceye Yönelik Bulgular

Araştırmanın 1. denencesi aşağıda verilmiştir:

“Kadın katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları erkek katılımcılardan daha yüksektir”

Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı'na başvuran kadın ve erkek adayların ÖİTÖ ile belirlenen öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında fark olup olmadığının belirlenmesi amacı ile bağımsız t-testi uygulanmıştır. Bağımsız t-testi sonuçları kadın ($\bar{x}= 4.66$, $SD= .40$) ve erkek ($\bar{x}= 4.57$, $SD= .42$; $t(597)= 1.94$, $p= .052$) adayların öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olmadığını ortaya koymuştur (Tablo 2).

Tablo 2. Katılımcıların ÖİTÖ puanlarının cinsiyete göre karşılaştırılması

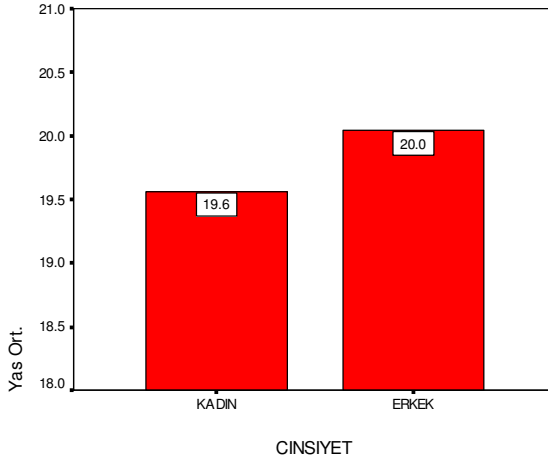
Cinsiyet	<i>N</i>	\bar{x}	<i>SS</i>	<i>t</i>	<i>p</i>
Kadın	192	4.66	.39	1.94	.052
Erkek	407	4.59	.42		

3.2. 2. Denenceye Yönelik Bulgular

Araştırmanın 2. denencesi aşağıda verilmiştir:

“Katılımcıların yaşları arttıkça öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları artar”

Özel Yetenek Sınavı’na başvuran kadın ve erkek adayların ÖİTÖ ile belirlenen öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları ile katılımcıların yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olup olmadığının belirlenmesi amacı ilk aşamada katılımcıların yaşlarının cinsiyete göre değişip değişmediğinin belirlenmesi amacı ile bağımsız t-testi uygulanmıştır. Analiz sonuçları kadın ($\bar{x}= 19.56$, $SD= 1.71$) ve erkek ($\bar{x}= 20.05$, $SD= 1.92$; $t(597)= -2.98$, $p= .003$) adayların yaşları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu ortaya koymuştur (Şekil 4).

Şekil 4. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve yaşları arasındaki ilişki

Kadın ve erkek adayların yaşları ve ÖİTÖ ile belirlenen öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olup olmadığının belirlenmesi amacı ile Pearson Moment Korelasyon analizi kullanılmıştır. Analiz sonucunda kadın ($\bar{x}= 19.56$, $SD= 1.71$; $r= .05$, $n= 192$, $p<.48$) ve erkek ($\bar{x}= 20.05$, $SD= 1.92$; $r= .08$, $n= 407$, $p= .13$) adayların tutum puanları ve yaş arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki ortaya çıkmamıştır (Tablo 3).

Tablo 3. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve yaşları arasındaki ilişki

	Yaş	
	Kadın ^a	Erkek ^b
ÖİTÖ Puanı	$r= .05$	$r= .08$
	$p> .05$	$p>.05$

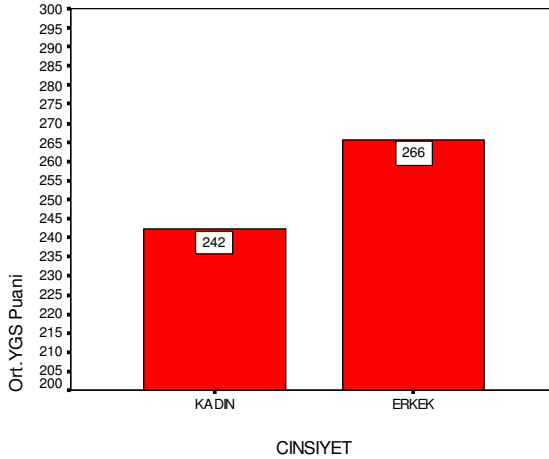
^a $n= 192$. ^b $n= 407$

3.3. 3. Denenceye Yönelik Bulgular

Araştırmanın 3. denencesi aşağıda verilmiştir:

“Katılımcıların YGS puanları arttıkça öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları artar”

Özel Yetenek Sınavı’na başvuran kadın ve erkek adayların ÖİTÖ ile belirlenen öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları ile katılımcıların YGS puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olup olmadığını belirlemek amacıyla ilk aşamada katılımcıların YGS puanlarının cinsiyete göre değişip değişmediğinin belirlenmesi amacıyla bağımsız t-testi uygulanmıştır. Analiz sonuçları kadın ($\bar{x}= 242.23, SD= 39.13$) ve erkek ($\bar{x}= 265.61, SD= 129.19; t(597)= -2.45, p= .01$) adayların YGS puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir fark olduğunu ortaya koymuştur (Şekil 5).

Şekil 5. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve YGS puanları arasındaki ilişki

Kadın ve erkek adayların YGS puanları ve ÖİTÖ ile belirlenen öğretmenlik mesleğine ilişkin tutum puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişkinin olup olmadığının belirlenmesi amacı ile Pearson Moment Korelasyon analizi kullanılmıştır. Analiz sonucunda kadın ($r = -.01$, $n = 192$, $p < .94$) ve erkek ($r = .01$, $n = 407$, $p = .89$) adayların tutum puanları ve YGS puanları arasında istatistiksel olarak anlamlı bir ilişki ortaya çıkmamıştır (Tablo 4).

Tablo 4. Katılımcıların ÖİTÖ puanları ve YGS puanları arasındaki ilişki

	Yaş	
	Kadın ^a	Erkek ^b
ÖİTÖ Puanı	$r = -.01$ $p > .05$	$r = .01$ $p > .05$

^a $n = 192$. ^b $n = 407$

BÖLÜM IV

TARTIŞMA VE YORUM

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumu araştıran pek çok ulusal ve uluslararası araştırma bulunmaktadır. Bu araştırmalarda cinsiyet, yaş, aile eğitim durumu, akademik başarı, deneyim gibi değişkenlerin öğretmenlik mesleği ile ilgili ilişkisi incelenmiştir. Öğretmenlik mesleğine yönelik tutuma yönelik araştırmalar, cinsiyet değişkeni açısından incelendiğinde kadın öğretmen adaylarının erkek öğretmen adaylarına oranla öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğunu ortaya koymuştur (Çapri, Çelikkaleli, 2008; Terzi ve Tezci, 2007; Başçiftçi, Yanpar ve Ergül, 2011; Bulut, 2009). Bu araştırmalarda elde edilen bulgular bizim çalışmamızdaki bulgularla farklılık göstermektedir. Bizim çalışmamızda kadın ve erkek öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları benzerlik göstermektedir.

Farklı branşlarda öğrenim gören öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını araştıran çalışmalar da bulunmaktadır. Örneğin; Kartal, Kaya, Öztürk ve Ekici (2012) Fen Bilgisi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını çeşitli değişkenler açısından incelemiştir. Kartal ve ark.'ları (2012) katılımcıların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının cinsiyete göre değişip değişmediğini incelemişler ve fark olmadığını ortaya koymuşlardır. Şahin (2010) de Eğitim

Fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını çeşitli değişkenler açısından incelemiş ve öğretmenlik mesleğine yönelik kadın ve erkek öğretmen adaylarının tutumları arasında bir fark bulamamıştır. Kartal ve ark.'larının (2012) ve Şahin'in (2010) ortaya koyduğu bulgular, Özel Yetenek Sınavı'na başvuran erkek ve kadın adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının benzerlik gösterdiği çalışmamızla paralellik göstermektedir.

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun incelendiği bir başka araştırmada Yıldırım (2012) Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik, Ortaöğretim Matematik Eğitimi, İngilizce ve Okul Öncesi Öğretmenliği bölümlerinde öğrenimlerine devam eden öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının cinsiyete göre farklılık gösterdiğini ortaya koymuştur. Yıldırım (2012) kadın adayların erkek adaylara oranla öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgular cinsiyet açısından öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun değişmediği sonucunu ortaya koyan çalışmamızla farklılık göstermektedir. Yıldırım (2012) aynı zamanda öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının yaş değişkenine göre farklılaşıp farklılaşmadığını incelemiş ve yaş gruplarına göre fark olmadığını ortaya koymuştur. Bu bulgular, bizim çalışmamızdaki kadın ve erkek öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları ve yaş değişkeni arasında anlamlı bir ilişki olmadığı bulguları ile paralellik göstermektedir.

Benzer çalışmalar Fen Bilgisi Öğretmenliği Bölümü öğrencileri (Akpınar, Yıldız, Ergin, 2006) ve Sınıf Öğretmenliği Bölümü öğrencileri (Baykara-Pehlivan, 2008) ile yapılmış ve öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının cinsiyete göre değişip değişmediğini inceleyen araştırmacılar fark

olduğunu ve kadın ęretmen adaylarının ęretmenlik mesleğine yęnelik tutumlarının erkek adaylara oranla daha olumlu olduğunu ortaya koymuşlardır. Bir başka çalışmada Akkaya (2009) Türkçe retmenliği Bölümü ęrencileri ile yaptıkları çalışmada da yine kadın adayların ęretmenlik mesleğine yęnelik tutumlarının erkek adaylardan daha olumlu olduğunu bulmuştur.

retmenlik mesleğine yęnelik yapılan uluslararası araştırmalar da ęretmen adaylarının ęretmenlik mesleğine yęnelik olumlu tutuma sahip olduklarını göstermektedir. Örneğin, Slaybaugh, Evans ve Byrd (2004) eşitli ęretmenlik alanlarından 2. sınıf ęrencileri ile yaptıkları çalışmada bu düzeyde ęretmen adaylarının oldukça olumlu tutuma sahip olduklarını ortaya koymuşlardır. Kıbrıs rnekleminde şahin (2010) de Eğitim Fakültesi ęrencilerinin ęretmenlik mesleğine yęnelik tutumlarını ve ilişkili değişkenleri incelemiş ve araştırmasında da genel olarak kadın ve erkek ęretmen adaylarının mesleğe yęnelik tutumlarının yüksek olduğunu ortaya koymuştur. Sharma ve Dhaiya (2012) da bilim ve sanat alanındaki ęretmen adaylarının ęretmenlik mesleğine yęnelik tutumlarını araştırmış ve hem bilim hem de sanat alanındaki adayların ęretmenlik mesleğine yęnelik olumlu tutuma sahip olduklarını bulmuşlar; ancak sanat alanındaki ęretmen adayları bilim alanındaki adaylara oranla daha olumlu tutuma sahip olarak ortaya çıkmıştır. Trivedi (2012) de farklı ęretim kademelerindeki ęretmenlerin ęretmenlik mesleğine yęnelik tutumlarını araştırmış, ilk ve ortaokul ęretmenlerinin ęretmenlik mesleğine yęnelik tutumlarının değişiklik gösterdiğini ve ilkokul ęretmenlerinin tutumlarının daha olumlu olduğunu; lise ve kolej ęretmenlerinin tutum puanlarının ilk ve ortaokul ęretmenlerinin tutum puanlarından farklı olmadığını da bulmuştur.

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun cinsiyete göre değişip değişmediğini araştıran uluslararası araştırmalar, bizim çalışmamızın bulgularına paralel olmayan ancak Türkiye’de yapılan diğer çalışmalara benzer bulgular ortaya koymuşlardır. Öğretmenlik mesleğine yönelik kadın öğretmen adaylarının erkek adaylara oranla daha olumlu tutuma sahip olduğunu ortaya koyan bir araştırma Nachimuthu ve Vijayakumari (2012) tarafından yapılmıştır. Yine Kuzey Kıbrıs Türk Cumhuriyeti örnekleminde Türkçe Eğitimi alanında Yeşil (2010), kadın öğretmen adaylarının erkek adaylara oranla öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının daha olumlu olduğunu ortaya koymuştur. Benzer şekilde Rao (2012) da ortaokul öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını araştırmış ve tutum puanlarının cinsiyete göre farklılık gösterdiğini ve kadın öğretmenlerin erkek öğretmenlere oranla tutum puanlarının daha yüksek olduğunu ortaya çıkarmıştır. Sharma ve Dhaiya (2012) ve Chaudhari (2012) de kadın öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının erkek adaylara oranla daha olumlu olduğunu belirtmişlerdir.

Bu çalışmada elde edilen bulgularda Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Özel Yetenek Sınavı’na başvuran kadın ve erkek adayların öğretmenlik mesleğine karşı tutumlarının benzer olduğu ortaya çıkmıştır. Ancak yapılan gerek ulusal gerekse uluslararası araştırmalar kadın öğretmen adaylarının tutumlarının daha olumlu olduğunu ortaya koymuştur. Bu bulgunun, beden eğitimi ve spor alanında hem kadın hem de erkek adayların öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının benzer olduğuna yönelik önemli bir bulgu olduğu düşünülmektedir. Bulgularda elde edilen sonuçlar, literatürden farklı olarak kadın ve erkek adayların tutumları arasında fark olmadığını ortaya koymuştur; ancak iki cinsiyetin de tutum

puanlarının olumlu olması yapılan araştırmalarla paralellik göstermektedir (Slaybaugh, Evans ve Byrd , 2004; şahin, 2010; Sharma ve Dhaiya, 2012; Trivedi, 2012).

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun yaş değişkenine göre değişip değişmediğini inceleyen araştırmalardan elde edilen bulgular çeşitli sonuçlara ulaşmıştır. Örneğin, Piji-Küçük (2012) müzik öğretmenlerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelemiş ve öğretmenlerin çeşitli yaş gruplarına (21-30 yaş, 31-40 yaş, 41 yaş ve üstü) göre öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının değişmediğini ortaya koymuştur. Bu bulgular öğretmenlik mesleğine yönelik tutum puanları ve yaş arasındaki ilişkiyi inceleyen ve anlamlı bir ilişki ortaya koymayan çalışmamızla benzerlik göstermektedir. Bu bulgular ve literatürdeki bulgular öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun yaşa bağlı olarak değişiklik göstermediğini pekiştirecek biçimde sonuçlanmıştır.

Öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun incelendiği Beden Eğitimi ve Spor alanına yönelik araştırmalarda oldukça kısıtlıdır. Bu araştırmalarda çeşitli bulgular ortaya çıkmıştır. Örneğin Pehlivan (2010) Beden Eğitimi ve Spor Öğretmenliği Bölümü'nde öğrenim gören öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını incelemiş, kadın ve erkek öğretmen adayları arasında fark bulmuştur. Pehlivan'ın (2010) araştırmasında kadın katılımcıların erkek katılımcılara oranla tutumları daha yüksek bulunmuştur. Khan, Qureshi, Islam, Khan ve Abbas (2012) da kadın beden eğitimi eğitimi ve deneyimi olmayıp beden eğitimi dersine giren öğretim elemanları ile yaptıkları çalışmada öğretmenlik mesleğine yönelik tutumun olumsuz olduğunu ortaya koymuşlardır.

Öğretmenin mesleğe yönelik tutumu, dersin etkinliğini etkileyen önemli bir faktördür. Bu yüzden öğretmenlerin

mesleklerine yönelik olumlu tutuma sahip olmaları gerekmektedir. Bu çalışmada elde edilen veriler katılımcıların henüz eğitim aşamasına bile geçmemişken öğretmenlik mesleğine yönelik olumlu tutuma sahip olduklarını ortaya koymuştur. Ancak katılımcıların bu olumlu tutumunun öğretmenlik eğitimi esnasında ve öğretmenlik mesleğine atıldıklarında devam edip etmediğinin incelenmesi önerilmektedir. Bunun yanında araştırma daha derinlemesine bilgilere ulaşmak için nitel araştırma yöntemi ile desteklenmelidir. Öğretmenlik mesleğine yönelik tutum ve YGS ve yaş arasındaki ilişkinin belirlenmesine yönelik araştırmaların artırılması önerilmektedir.

KAYNAKÇA

- Akkaya, N. (2009). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 25, 35-42.
- Akpınar, E., Yıldız, E. Ö., ve Ergin, Ö. (2006). Fen bilgisi öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. *Dokuz Eylül Üniversitesi Buca Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19, 56-62.
- Akyüz, Y. (2001). *Türk eğitim tarihi*. İstanbul: Alfa Basım Yayın Dağıtım.
- Arkonacı, S. A (1998). *Psikoloji zihin süreçleri bilimi*. (2.Baskı). İstanbul: Alfa Yayınları
- Atkinson, R. L., Atkinson, R. L., ve Edward, E. S. (1999). *Psikolojiye Giriş* (Çev. Alagon, Y.) Ankara: Arkadaş Yayınevi.
- Balcı, A. (2005). *Meslek olarak öğretmenlik*. (3. Basım). Ankara: Anı Yayıncılık.
- Başbay, M., Ünver, G., ve Bümen, N. T. (2009). Orta öğretim alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yöntemi*, 15(59), 345-366.
- Başçıftçı, F., Ergül, M., ve Yanpınar, O. (2011). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının incelenmesi. *Eğitim Teknolojileri Araştırma Dergisi*, 4(7), 125-142.

- Baykara-Pehlivan, K. (2008). Sınıf Öğretmeni adaylarının sosyo-kültürel özellikleri ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları üzerine bir çalışma. *Mersin Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 4(2), 151-168.
- Bilir, P. (2008). Yeni beden eğitimi öğretim programı ve köy enstitülerinde beden eğitimi derslerinin yapılandırılmacı öğretim yaklaşımı açısından değerlendirilmesi. *Sportre Beden Eğitimi ve Spor Bilimleri Dergisi*, 6(3), 145-150.
- Bulut, İ. (2009). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının ilişkin tutumlarının değerlendirilmesi. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 14, 13-24.
- Büyükkaragöz, S. S., Muşta, M. C., Yılmaz, H., ve Pilten, Ö. (1998). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. Konya: Mikro Basım Yayın Dağıtım.
- Cüceloğlu, D. (2012). *İnsan ve davranış*. (23.Baskı). İstanbul: Remzi Kitapevi.
- Chaudhari, D. (2012). Job satisfaction of teacher educators in relation to their attitude towards teaching. *Research Expo International Multidisciplinary Research Journal*, 2(3), 63-65.
- Çapri, B., ve Çelikkaleli, Ö. (2008). Öğretmen adaylarının öğretmenliğe ilişkin tutum ve mesleki inançlarının cinsiyet, program ve fakülterlere göre incelenmesi. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 9(15), 33-53.
- Çelikten, M., Şanal, M., ve Yeni, Y. (2005). Öğretmenlik mesleği ve özellikleri. *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, 19, 207-237.
- Çeliköz, N., ve Çetin, F. (2004). Anadolu öğretmen lisesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarını etkileyen etmenler, *Milli Eğitim Dergisi*, 162, 19-23.

- Duman, T. (1991). *Türkiye'de ortaöğretime öğretmen yetiştirme*. İstanbul: Milli Eğitim Basımevi.
- Erden, M. (2009). *Eğitim bilimlerine giriş*. (4. Baskı). Ankara: ArkadaşYayınevi.
- Ergün, M., Ergezer, B., Çevik, İ., ve Özdaş, A. (1999). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. (2.Baskı) Ankara: Ocak Yayınları.
- Erkuş, A., Sanlı, N., Bağlı, M., T., ve Güven, K. (2000). Öğretmenliğe ilişkin tutum ölçeği geliştirilmesi. *Eğitim ve Bilim Dergisi*, 25(116) 27-33.
- Gazi Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu [G.Ü. BESYO] (2012). Cumhuriyet Döneminde Yapılan Çalışmalar. <http://besyo.gazi.edu.tr/posts/view/title/tarihce-2774> adresinden alınmıştır.
- Güney, S. (2008). *Davranış bilimleri*. (4.Baskı). Ankara: Nobel Yayın.
- Hacıömeroğlu, G., ve Taşkın-Şahin, T. (2010). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. *Ahi Evran Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 11(1), 77-90.
- Harmandar, İ. H. (2004). *Beden eğitimi ve sporda özel öğretim yöntemleri*. (1.Baskı). Ankara: Nobel Yayın.
- İnceoğlu, M. (2010). *Tutum algı ve iletişim* (5.Basım). İstanbul: İyi İşler Yayıncılık ve Maatbaacılık.
- İsen, G., ve Batmaz, V. (2006). *Ben ve toplum*. İstanbul: Salyangoz Yayınları.
- Karasar, N. (2009). *Bilimsel araştırma yöntemi*. Ankara: Nobel Yayın Dağıtım,
- Kartal, T., Kaya, V. H. Öztürk, N. ve Ekici, G. (2012). The exploration of the attitudes of the science teacher candidates

- towards teaching profession. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 2759-2764.
- Kavçar, C. (2002). Cumhuriyet döneminde dal öğretmeni yetiştirme. *Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Dergisi*, 35(2), 1-14.
- Khan, S., Qureshi, Y. I., Islam, Z., Khan, W., ve Abbas, S. A. (2012). Attitude of female lecturers in Physical Education towards profession. *International Journal of Learning & Development*, 2(4), 17-24.
- Kılbaş-Köktaş, Ş. (2003). *Öğretmenlik mesleğine giriş*, İstanbul: Nobel Kitapevleri.
- Küçükahmet, L. (2002) *Öğretmenlik mesleğine giriş*, Ankara: Nobel Yayın.
- Kurt, A. A. (2011). *Bilimsel araştırma yöntemleri*. Eskişehir: Anadolu Üniversitesi Yayınları.
- Milli Eğitim Bakanlığı [MEB] (2008). *Öğretmen yeterlilikleri*. Ankara : Devlet Kitaplığı Müdürlüğü.
- Milli Eğitim Bakanlığı [MEB] (2012). Milli Eğitim İstatistikleri 2011-2012: Örgün Eğitim. Resmi İstatistik Programı Yayını. T.C. Milli Eğitim Bakanlığı Strateji Geliştirme Başkanlığı. Ankara.
- Milli Eğitim Bakanlığı [MEB] (2009). Millî Eğitim Bakanlığı Kurumlarında Sözleşmeli veya Ek Ders Görevi ile Görevlendirilecek Uzman ve Usta Öğreticiler Hakkında Yönetmelikte Değişiklik Yapılmasına Dair Yönetmelik. *Tebliğler Dergisi*, 72(2620), 411
- Morpa (2005). *Spor ansiklopedisi*. İstanbul: Morpa Kültür Yayınları.
- Nachimuthu, N., ve Vijayakumari, G. (2012). Teacher educators' perceptions & attitudes of their profession. *International*

Journal of Behavioral Social and Movement Sciences, 1(02), 81-89.

- Özder, H., Konedralı, G., ve Zeki, C. P. (2010). Öğretmen adaylarının öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının çeşitli değişkenler açısından incelenmesi. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi*, 16(2), 253-275.
- Özpolat, A. (2005). Öğretmenlik mesleğindeki değişimlerin tarihsel-toplumsal bağlamı. *Milli Eğitim Dergisi*, 166, 18-22.
- Öztürk, C. (1999). *Atatürk Devri öğretmen yetiştirme politikası*. İstanbul: Türk Tarih Kurumu Yayınları.
- Öztürk, H. İ. (2002). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. Ankara: Mizanpaj -Baskı HG Yayıncılık Ltd. Şti.
- Pehlivan, Z. (2010). Beden eğitimi öğretmen adaylarının fiziksel benlik algıları ve öğretmenlik mesleğine yönelik tutumlarının analizi. *Eğitim ve Bilim*, 35(156), 126-141.
- Piji-Küçük, D. (2012). Müzik öğretmenlerinin müzik öğretmenliği mesleğine yönelik tutumları. *Dicle Üniversitesi Ziya Gökalp Eğitim Fakültesi Dergisi*, 19, 151-161.
- Rao, K. S. (2012). Study of the attitudes of secondary school teachers towards teaching profession. *Golden Research Thoughts*, 2(3), 1-5.
- Saçlı, F., Bulca, Y., Demirhan, G., ve Kangalgil, M. (2009). Beden eğitimi öğretmenlerinin kişisel nitelikleri. *Hacettepe Üniversitesi Spor Bilimleri Dergisi*, 20(4) 145-151.
- Sharma, S., ve Dhaiya, P. (2012). Comparative study of attitude towards teaching of science and arts of B.Ed. students. *Bhartiyam International Journal of Education & Research*, 1(2), 85-110.

- Slaybaugh, J., Evans, C., ve Byrd, R. (2004). Second-year teachers' attitudes toward the teaching profession. *National Forum of Teacher Education Journal, Electronic Volume, 14(3)*, 31-36.
- Soyer, F. (2004). Osmanlı devletinde (1839-1908 tanzimat dönemi) beden eğitimi ve spor alanındaki kurumsal yapılanmalar ve okul programlarındaki yeri konusunda bir inceleme. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 24(1)*, 209-225.
- Sönmez, V. (2000). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. Ankara: Anı Yayıncılık.
- Şahin, F. G. (2010). Teacher candidates' attitudes towards teaching profession and life satisfaction levels. *Procedia-Social and Behavioral Sciences, 2*, 5196–5201.
- Şakar, F. (1990). Beden eğitimi öğretmeni yetiştirme politikası. *Spor Bilimleri I. Ulusal Spor Bilimleri Sempozyum Kitapçığı*, Hacettepe Üniversitesi, Ankara, 15-16 Mart 1990.
- Şimşek, H. (2005). Ortaöğretim alan öğretmenliği tezsiz yüksek lisans programına devam eden öğrencilerin öğretmenlik mesleğine yönelik tutumları. *Yüzüncü Yıl Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi, 2(1)*, 1-26.
- Şişman, M. (2000). *Öğretmenlik mesleğine giriş*. (2 Baskı) Ankara: Pagema Yayıncılık.
- Terzi, A. R., ve Tezci, E. (2007). Necatibey eğitim fakültesi öğrencilerinin öğretmenlik mesleğine ilişkin tutumları. *Kuram ve Uygulamada Eğitim Yönetimi, 52*, 593-614.
- Trivedi, R. P. (2012). A study of attitude of teachers towards teaching profession teaching at different level. *International Multidisciplinary e-Journal, 1(5)*, 24-30.

- Uçan, A. (2012). Öğretmenlik mesleği nedir? Milli Eğitim Bakanlığı.
<http://www.meb.gov.tr/belirliGunler/24kasim2011/ogretmenlik/ogretmenlik.htm> adresinden alınmıştır.
- Uygun, S. (2006). Türkiye’de ğretmen adaylarının seçimi ile ilgili bazı uygulamaların tarihsel analizi. *Gazi Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 30(3), 707-730.
- Ülgen, G. (1997). *Eğitim psikolojisi*. (3.Baskı). İstanbul: Alkım Yayınevi.
- stner, M. (2004). Geçmişten günümüze Türk Eğitim Sistemi’nde ğretmen yetiştirme ve günümüz sorunları. *İnönü Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi*, 5(7),12-19.
- Yeşil, H. (2010). The relationship between candidate teachers’ communication skills and their attitudes towards teaching profession. *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 9, 919-922.
- Yıldırım, E. (2012). The investigation of the teacher candidates’ attitudes towards teaching profession according to their demographic variables (the sample of Maltepe University). *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 46, 2352-2355.
- Yükseköğretim Kurulu [YK] (2012). Eğitim Fakülteleri. <https://www.yok.gov.tr/content/view/520/lang,tr/> adresinden alınmıştır.

EKLER

EK 1

ÖĞRETMENLİĞE İLİŞKİN TUTUM ÖLÇEĞİ

Bu ölçek, öğretmenliğe ilişkin tutumunuzu belirlemek amacı ile geliştirilmiştir. Bu ölçeği yanıtlayarak vereceğiniz bilgiler sadece araştırma amacı ile kullanılacaktır. Bu nedenle lütfen, her bir maddeyi dikkatlice okuyup, “olması gerekeni” değil, ne düşündüğünüzü, ne hissettiğinizi ve nasıl davranacağınızı göz önüne alarak, olabildiğince içtenlikle yanıtlamaya çalışınız; hiçbir maddeyi atlamayınız ve mutlaka yanıtlayınız.

Sizden istenen; her bir maddeyi okuduktan sonra, o maddede belirtilen ifadenin size uygunluk derecesini düşünerek kategorilerin altında bulunan boşluklara (X) işareti koymanızdır. Lütfen her madde için sadece bir kategoriye işaretleyiniz.

Katkılarınız için teşekkür ederim.

Necat Toprak

Yaş: _____

Cinsiyet: Kadın Erkek

YGS sınav sonucu: _____

Lise mezuniyet yılı: _____

Lise türü: _____

Sınavı kaçınca kez girdiği (şu anda başvuru dahil): _____

	Hiç uygun değil	Uygun değil	Kararsızım	Uygun	Tamamen uygun
1. Öğretmenliğin, manevi doyumu yüksek olan bir meslek olduğunu düşünüyorum.	()	()	()	()	()
2. Hiçbir zaman öğretmenlik yapmayı düşünmem.	()	()	()	()	()
3. Uzun dönemli tatil olanağı olsa da, öğretmenlik yapmak istemem.	()	()	()	()	()
4. “Öğretmen olma” düşüncesi bile beni tedirgin eder.	()	()	()	()	()
5. Öğretmenliği seviyorum.	()	()	()	()	()
6. İşsiz kalsam da, öğretmenlik yapmam.	()	()	()	()	()
7. Bence, öğretmenlik sıkıcı bir meslektir.	()	()	()	()	()
8. Öğretmenliğin bana göre bir meslek olmadığını düşünüyorum.	()	()	()	()	()
9. Bütün gün başkalarının çocuklarıyla uğraşmanın hiç de çekici olmadığını düşünüyorum.	()	()	()	()	()
10. İstedğim bir yerde bile olsa öğretmenlik yapmam.	()	()	()	()	()
11. Bütün zorluklarına rağmen, öğretmen olmayı tercih etmem.	()	()	()	()	()
12. Çocuklarla ve genç kuşakla bir arada olmanın kişiyi zinde ve canlı tuttuğuna inanıyorum.	()	()	()	()	()
13. Parasal yönü eleştirilse bile, öğretmenlik yapmayı tercih etmem.	()	()	()	()	()
14. “Öğretmenlik” sözcüğün duymak bile beni huzursuz etmeye yetiyor.	()	()	()	()	()
15. Benim için en uygun mesleğin öğretmenlik olduğuna inanıyorum.	()	()	()	()	()
16. Hem çalışıp, hem kendime daha fazla zaman ayırabileceğim için öğretmenliği tercih ederim.	()	()	()	()	()
17. Kendimi, küçüklüğümden beri öğretmen olmak için hazırlıyorum.	()	()	()	()	()
18. Hayatta, seçmeyi düşünebileceğim en son meslek öğretmenliktir.	()	()	()	()	()
19. Öğretmen olmak için yaratıldığımı inanıyorum.	()	()	()	()	()
20. Öğretmenlik hayallerimi süsleyen bir meslektir.	()	()	()	()	()
21. Hangi koşullar altında olursa olsun öğretmenlik yaparım.	()	()	()	()	()
22. Öğretmenlik yapmaktansa, başka işte çalışmayı tercih ederim.	()	()	()	()	()

ÖZGEÇMİŞ

Necat TOPRAK

5 Aralık 1976 yılı Diyarbakır'a bağlı Bismil ilçesi doğumlu. İlk, orta ve lise öğrenimini Mersin'de okuduktan sonra 2001 yılında Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'ndan mezun oldu. 2004 yılında Mersin Üniversitesi Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu'na öğretim elemanı olarak atanmış ve halen bu okulda öğretim elemanı olarak görev yapmaktadır.